

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Apostolici pauperes, cur suas opes abjecerint ad pedes Apostoloru[m]?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

eius est pauper: omne ostium cum capit; & vbi libet potest reclinare cervicem: litigare non noxiat: latronem non horrescit: in via per publicam & priuatam gradi potest: ciuitates habitare, & penetrare deserta: terrenum iudicem adire non habet: aduocato in sua causa non indiget: libellos recipere, aut porrigere, vel de calumnia iuramenta prestare non noxiat. Nam etsi auferatur tunica, dabit & pallium, ut rumor forissecus non insurgat; & ne propter rem temporalem videatur odisse fratrem. Huiusmodi pauper nihil cum dolore animi perdit, quia nihil cum vitioso amore possedit: odium ad auferentem, ac tristitiam de amissis sustinere non potest; quia quod non diligebat, immo quod animo contemnebat, amisit: cum omnibus habet pacem, quietem in anima, gaudium in conscientia: liber est in operibus suis, eius oratio non habet ad quod recurratur in terris: sollicitudine nulla tenetur: non oneratur, ut libera voluca. Huiusmodi pauper omnia terrena cuiusvis possessionis existant, suo vendicauit in iure. Nam ab omnibus petere vita necessaria potest, qui nihil vendicat sibi de omnibus in proprium. Eius, qui nullam habet, omnis domus sua est, si capax extiterit, & omnis superfluum est pauperis proprium: non quidem iure legis scripta, sed creata natura. Potest enim exigere ab omnibus habentibus naturali iure, qui praeter naturam nil nouit habere. Profecto Euangelica paupertas est propter Christum contemptus omnium terrenorum. Talis paupertas facit hominem dominum omnium contemptorum. Proinde 1. Cor. 3. Contemptor omnium Paulus in persona omnium Apostolorum & Apostolicorum virorum, inquit: Omnia enim vestra sunt, &c. Qui igitur totum despicit mundum, totius mundi dominus est, teste Domino, qui Deuter. 11. cap. ait: Omnis locus, quem calcauerit pes vester, vester erit. Pes siquidem in scripturis affectum significat. Calcare enim despiciere est. Ille profecto totum mundum pedibus calcatur, qui cuncta mundana contemnit. Vnde ex ore Domini omnium illorum Dominus factus est. Proinde 2. Cor. 6. Apost. ait: tamquam nihil habentes, & omnia possidentes.

VIII.

AG. 4. 34.

Huc vsque S. Bernardinus conuenienter, non dictis tantum, sed etiam factis Apostolorum, & primitiuae Ecclesiae, primitiue Christianis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum, aut domorum erant, vendentes afferebant pretia eorum, qua vendebant, & ponebant ante pedes Apostolorum. Non solum ob humilitatem, & reuerentiam erga Apostolos, quibus,

VL

vt vult Hugo, ea flexis genibus obtulerunt; verum etiam vt ostenderent contemptum diuitiarum, quasi ea non manibus tractandæ, sed pedibus calcandæ essent. Ita enim Arator loquitur:

*Calcandumq; docent, quod subdunt gressibus aurum,
De quo terrena veniunt ad pectora curæ.*

Quamquam etiam ea re demonstrarunt, se non tam gratiam facere, quam recipere ab Apostolis. *Maioris ducebant, ait Chryostomus, quod ab eis reciperentur, quam quod darentur dona. Hoc enim est potissimum contemnere opes, hoc est, pascere esurientem Christum, & absq; arrogantia & fastu id facias: sicq; des, quasi tibi ipsi plura, quam danti beneficia dare videaris.* Das enim terram, recipis cælum, Codrus ad breue tempus, Cræsus æternum futurus; immò Cræso incomparabiliter beator. Finem enim æquè habuit Cræsi felicitas, ac Codri calamitas.

Notissimum enim est, quid de Cræso, in historijs memoretur, sed quia opulentos valde erudit, hinc mihi ex Herodoto recensendum est, vbi prius paucis de Codro narrauero, quantam ille, desertis opibus, & abiecta regia purpura, Atheniensibus victoriam, sibi autem gloriam sit consecutus. Erant inter Athenienses & Dorienses similitudinem habentium veteres offensa, quas vindicaturi bello Dorienses, de euentu prælii oracula consuluerunt: Responsum, superiores fore, si regem Atheniensium occidissent. Cum ventum esset in bellum, militibus ante omnia custodia regis præcipitur. Atheniensibus eo tempore rex Codrus erat; qui & responso Dei, & præceptis hostium cognitis, permutato regis habitu, pannosus, sarmenta collo gerens, castra hostium ingreditur: ibi in turba obsistentium, à milite, quem falce astu conuulnerauerat, interficitur. Cognito regis corpore, Dorienses sine prælio discedunt. Atq; ita Athenienses virtute ducis, pro salute patriæ morti se offerentis, bello liberantur. Post Codrum nemo Athenis regnavit: quod memoria nominis eius tributum est. Quare rex iste, è diuite pauper, & sibi immortale decus peperit, & patriæ suæ incolumitatem. Aprè hoc factum Christo pauperi, & crucem, velut sarmenta collo gerenti, ac pro salute humana morti se se offerenti accommodatur: sed etiam appositè comparatur ijs, qui sub schemate paupertatis multa patiuntur, atque ita multis alijs profunt, oratione, patientia, exemplo, merito; sibi verò gloriam pariunt sempiternam.

IX.

Iustin, libi 2

Ec 3

Cræsus